Нам пора для України жить!

НАФТОВИК БОРИСЛАВА

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС
Виходить із 21 лютого 1940 року

№ 38 (8572)

п'ятниця,
22 травня 2015 року

РОЗДРІБНА ЦІНА
1. 50 грн.

У Східниці знову говорили про об'єднання територіальнихгромад

Вчора у приміщенні Східницької селищної ради відбулася розширена нарада з питань проведення адміністративно-територіальної реформи та утворення єдиної територіальної громади із центром у Східниці. У нараді, окрім голови та депутатського корпусу Східницької селищної ради, взяли участь представники Дрогобицької райдержадміністрації на чолі із в. о. голови Степаном Рудницьким, депутати Дрогобицької районної ради, сільські голови, директори шкіл та Будинків культури гірських сіл Дрогобицького району, яким курортне селище запропонувало об'єднатися в єдину спроможну територіальну громаду із центром у Східниці.

У вступному слові в. о. голови Дрогобицької райдержадміністрації Степан Рудницький розповів, що першим кроком до добровільного об'єднання територіальних громад став процес розробки перспективних планів формування територій громад. Цей процес відбувається в рамках ухваленого Верховною Радою Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та Методики формування спроможних територіальних громад, затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України.

Згідно цих нормативно-правових документів сьогодні на Дрогобиччині визначаються потенційні адміністративні центри майбутніх спроможних територіальних громад. В першу чергу, це міста обласного значення та районні центри. При формуванні адміністративно-територіальних центрів самодостатніх громад враховується зона доступності населених пунктів до адміністративного центру спроможної територіальної громади. За розрахунками, ця зона має становити 20 км по автошляхах з твердим покриттям. При цьому відстань може бути збільшена до 25 км, якщо чисельність жителів населених пунктів, що знаходяться в зоні віддаленості, не перевищує 10 % від загальної кількості мешканців об'єднаної громади.

Окрім цього, центром спроможної територіальної громади може бути місто, село або селище, де функціонує загальноосвітній навчальний заклад та мешкає 250 дітей шкільного і не менше 100 дітей дошкільного віку.

Якщо в зоні доступності потенційного адміністративного центру спроможної територіальної громади є місто, село або селище, яке також має фінансові, інфраструктурні можливості та кадрові ресурси, цей населений пункт може бути центром окремої територіальної громади.

Лише після цього, коли проаналізовані та враховані ці факти, визначається адміністративний центр із числа населених пунктів, які розташовані за межами зони доступності. Таким центром стане село або селище, де найкраще розвинена інфраструктура, або проживає найбільша кількість людей, або цей населений пункт розташований найближче до центру потенційної об'єднаної громади.

– Таким чином, – наголосив в. о. голови Дрогобицької райдержадміністрації Степан Рудницький, – основна мета всіх заходів спрямована на створення спроможних територіальних громад, які в результаті добровільного об'єднання будуть здатні самостійно або через відповідні органи місцевого самоврядування забезпечити належний рівень надання послуг у сфері освіти, культури, охорони здоров'я, соціального захисту, житлово-комунального господарства, з урахуванням кадрових ресурсів, фінансового забезпечення та розвитку інфраструктури відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

(Поч. Продовження на 2 стор.).

Роботу бориславських правоохоронців інспектувало Міністерство

Минулого вівторка у рамках інспектування роботи Головного управління МВС України у Львівській області у приміщенні Бориславського міського відділу міліції особистий прийом громадян проводив представник Міністерства внутрішніх справ України, старший інспектор з особливих доручень Департаменту громадської безпеки майор міліції Микола Коваль. Прийом тривав упродовж чотирьох годин у кімнаті для прийому громадян, відтак кожен бажаючий мешканець Борислава чи смт. Східниці мав можливість висловити особисто представникові Міністерства свої претензії чи побажання щодо роботи правоохоронців.

Після завершення прийому пан Микола дав короткий коментар, у якому висловив здивування щодо високого рівня громадської активності мешканців міста. Люди на прийом приходили не лише із претензіями щодо роботи правоохоронців, але й просили відзначити добросовісне ставлення окремих працівників Бориславського міського відділу міліції до службових обов'язків.

Старший інспектор з особливих доручень Департаменту громадської безпеки МВС України майор міліції Микола Коваль пояснив, що очолювана ним група проведе перевірку усіх звернень громадян, які надійшли від мешканців Борислава під час прийому, і по кожному зверненню дасть конкретну і вичерпну відповідь.

Наш кор.

«СЕРЕД СТЕПУ ШИРОКОГО, НА ВКРАЇНІ МИЛІЙ...»

До річниці перепоховання в Україні Тараса Шевченка

Ця всенародна трагедія сталася вранці 26 лютого, або 10 березня за новим стилем, 1861 року. Не стало нашого геніального поета – Тараса Григоровича Шевченка. Поховали його в Петербурзі. Але того ж дня, у день смерті поета, його друзі вирішили виконати заповіт великого Тараса і перепоховати в рідній Україні.

На сороковий день після смерті геніального поета, перед відправленням труни в Україну, земляки його зібралися біля могили – попрощатися.

Усі приготування до цієї і останньої мандрівки Тараса на Батьківщину зроблені завчасно його другом М. Лазаревським. Труну викопали із землі, вклали в іншу – цинкову, й поставили на спеціальний ресорний повіз. Усі українці, які мали можливість бути присутніми 26 квітня на могилі Шевченка, з'явилися туди рано-вранці. Чорна труна вивищувалася над запряженим четвериком повозі.

Коли всі присутні хилилися під тягарем зосередженої зажури, раптом заговорив Пантелеймон Куліш:

«Що ж се ти, батьку Тарасе, од'їжджаєш на Вкраїну, без заслуги козацької? Чим же нижчий ти од козацьких лицарів? Ні один козак не сходив з цього світу без сеї останньої почесті».

І труну накрили червоною китайкою.

Після другого слова Куліша жалобна хода рушила зі Смоленського кладовища через Васильєвський острів, Невський проспект до станції Ніколаєвської залізниці.

Після урочистої зустрічі труни Тараса Шевченка у Москві, поїзд дістався Орла. Другого травня о 12-й годині ночі привезено тіло Шевченка. Повіз із труною поставлено було у дворі під дашком серед порожніх фурманських возів... Другого дня о 19-й годині полковий священик Камчатського полку у присутності Ф. Лазаревського, гімназистів, директора, вчителів і багатьох інших відслужив панахиду.

Після доволі скромної зустрічі Шевченка в Ніжині кортеж прибув до Києва і спинився в очікуванні дозволу місцевої влади.

Тільки-но в місті стало відомо, що з Петербурга привезли Шевченка, як численні шанувальники поета, здебільшого молоді студенти і гімназисти, подалися на Дніпро зустрічати його. Декотрі з них заздалегідь підготували промови і вірші. У юнацькому захопленні гарячі голови, не чекаючи дозволу влади, хотіли нести труну до університетської церкви. Але після дебатів все ж вирішили чекати дозволу. Врешті надійшов офіційний дозвіл встановити труну у найближчій до Дніпра церкві Різдва Христового. Обумовлено, щоб не виголошувалося жодних промов. Протягом усього Києво-Подільського шосе кортеж часто зупинявся, на повіз вибиралися оратори і читали свої промови.

Щодо місця поховання, то між друзями поета були розбіжності. Одні наполягали, щоб поховано його таки в Києві, у метрополії українських міст. Другі – хотіли поховати його на цвинтарі Видубицького монастиря. Треті, згідно із заповітом, енергійно боронили думку поховати його в Каневі, на тому місці, яке було обрано поетом для будівництва власного дому – на Чернечій горі.

Сьомого травня була неділя. Попри дощову погоду, до Рождественської церкви зібралося кілька тисяч народу. Під час панахиди поміж народом просунулася дама у глибокій жалобі і поклала на труну поета терновий вінок. Потім жалобний похід потягся до Дніпра, де стояли тоді пароплави. На одному з них і відбув наш Тарас у своє плавання до тихого пристанища.

Минають роки, десятиліття, але ота могила на Чернечій горі в Каневі назавжди залишиться духовною вершиною нашого народу, символом нескореності і віри у невмирущість України, у незламність її героїв, що із вогненним словом Кобзаря відстоювали і відстоюють сьогодні у двобої із вже нинішнім загарбником наше право бути вільним європейським народом. Полум'яні рядки поезій Тараса Шевченка надихали на подвиг попередні покоління і надихають сучасників не шкодувати навіть власного життя в ім'я незалежності рідної землі, нашої України.

Підготував
Ігор ЮРИНЕЦЬ.

ПІДТРИМАЙТЕ «НАФТОВИК БОРИСЛАВА»

Вартість передплати для фізичних осіб (Інд. 61211) на півроку – 55,30 грн., на квартал – 28,50 грн.

Відомча передплата (інд. 91303): на півроку – 73,35 грн., на квартал – 37,50 грн.

Розраховуємо на вашу підтримку.

Колектив народного часопису «Нафтовик Борислава».

У Східниці знову говорили про об'єднання територіальних громад

(Продовження. Поч. на 1 стор.).

В. о. голови Дрогобицької райдержадміністрації також розповів, що після тривалих дискусій спочатку на Дрогобиччині було сформовано шість адміністративно-територіальних громад із центрами у Дрогобичі, Бориславі, Трускавці, Меденичах, Підбужі та Східниці, згодом кількість самодостатніх громад збільшилася до дев'яти, а в кінцевому підсумку Асоціація голів сільських рад Дрогобиччини запропонувала варіант, де однозначно відкидається ідея приєднання сільських населених пунктів до міст. Натомість, попередньо пропонуються чотири міські та десять сільських адміністративно-територіальних центрів: Дрогобич (м. Дрогобич), Стебник (м. Стебник), Борислав (м. Борислав), Трускавець (м. Трускавець), Східниця (смт. Східниця, села Новий Кропивник, Перепростинь, Гута, Підсухе, Бистриця Гірська, Довге Гірське, Старий Кропивник, Рибник, Опака), Нагуєвичі (села Нагуєвичі, Ясенця Сільна, Попелі), Модричі (села Модричі, Станиля, Дережичі, Монастир Дережицький), Уличне (Уличне, Доброгостів, Бистрий), Підбуж (селище Підбуж, села Сторона, Смільна, Жданівка, Залокоть, Уріж, Винники, Мокряни, Підмонастирок), Лішня (села Лішня, Монастир Лішнянський, Медвежа, Унятичі, Брониця, Долішній Лужок, Ступниця, Сілець, Котовань, Бистриця, Новошичі, Ортиничі, Биків), Меденичі (селище Меденичі, села Довге, Опарі, Ріпчиці, Летня, Рівне Коросниця, Літиня, Городківка, Солонсько, Далява), Грушівська (села Грушів, Тинів, Зади, Волоща, Ролів, Добрівляни, Верхній Дорожів), Нове Село (села Нове Село, Болехівці, Верхні Гаї, Нижні Гаї, Бійничі, Почаєвичі, Раневичі), Рихтичі (села Рихтичі, Хатки, Воля, Михайлевичі, Вороблевичі, Снятинка, Залужани, Старе Село). Не знайшли порозуміння щодо майбутнього адміністративного центру голови Доброгостова та Уличного, а Новокропивницький сільський голова Володимир Плоскодняк вважає, що потрібно об'єднуватися навколо його села, а не Східниці. Залишилися питання щодо приналежності Раневич та Почаєвич, які більш інтегровані до Дрогобича, аніж до Болехівської сільської ради, та ряд інших питань.

Степан Рудницький повідомив, що обидві пропозиції (відкоректований проект щодо 9-ти громад та напрацьований сільськими, селищними головами з 14-ма центрами) будуть подані на розгляд комісії Львівської облдержадміністрації.

Пан Степан також розповів учасникам наради, що згідно з проектами перспективних планів, поданих районами в Офіс реформ та Інститут регіонального розвитку, у Львівській області запропоновано сформувати 136 територіальних громад замість 710 міських, сільських та селищних рад, які працюють сьогодні. Основна вимога при формуванні спроможної територіальної громади з боку уряду – самоокупність. Центральна влада дотуватиме у кожній громаді лише освіту та медицину. Тому при їх формуванні потрібно враховувати фінансові можливості територіальних бюджетів.

Щодо кількості територіальних громад у районах Львівщини, то вона орієнтовно виглядає таким чином: Перемишлянський район – 4 громади, Буський – 3, Городоцький – 5, Дрогобицький – 14, Жидачівський – 3, Жовківський – 7, Золочівський – 4, Кам'янка-Бузький – 4, Миколаївський – 4, Пустомитівський – 12, Радехівський – 6, Мостиський – 5, Самбірський – 7, Сколівський – 8, Старосамбірський – 6, Стрийський – 10, Турківський – 8, Яворівський – 13, Бродівський – 5, Сокальський – 7, а також місто Львів.

Селищний голова Східниці Іван Піляк у своєму виступі акцентував на мотивах, які спонукали депутатський корпус курортного селища виступити з ініціативою до сільських населених пунктів гірської рекреаційної зони Карпат об'єднатися в єдину спроможну громаду із адміністративно-територіальним центром у Східниці. За висловом пана Івана, депутатський корпус Східницької селищної ради не було потреби переконувати у доцільності такого об'єднання, оскільки більшість депутатів селищної ради у рамках транскордонного співробітництва між Східницею та польським курортним містечком Полянчиком мала можливість наочно переконатися, наскільки адміністративно-територіальна реформа сприяла розвитку малих населених пунктів у Польщі. Тому, власне, депутати Східницької селищної ради виступили з ініціативою до територіальних громад сільських населених пунктів рекреаційної зони Карпат об'єднатися в єдину територіальну громаду із центром у Східниці.

Селищний голова також наголосив, що Східниця не намагається нікого ні підкорити, ні поглинути чи претендує на землю, що належить тій чи іншій територіальній громаді. Йдеться про добровільне об'єднання громад, яке, на переконання Івана Піляка, створить сприятливі передумови для інтенсивного економічного розвитку території. На переконання Східницького селищного голови, суть реформи не зводиться до питання, хто сяде в крісло голови чи очолить виконавчий комітет об'єднаної громади. Йдеться, у першу чергу, про можливості цієї об'єднаної громади вирішувати наболілі питання територій, розвивати інфраструктуру, спрощувати доступ населення до адміністративних послуг, надавати якісні соціальні послуги, а також створювати нові робочі місця.

Потім мали можливість висловитися представники сільських громад – депутати Дрогобицької р айонної та сільських рад, сільські голови, директори шкіл та працівники сільських Будинків культури. Питань було дуже багато, і, на жаль, не на всі представники сільських громад отримали вичерпні відповіді. Суть у тому, що адміністративно-територіальна реформа в Україні проводиться разом з іншими реформами, відтак наразі ніхто не може дати чіткої відповіді на запитання, яким чином формуватимуться представницькі органи (ради) новоутворених самодостатніх громад і яке представництво у них матимуть села, що об'єдналися. Відомо, що кожен населений пункт, що увійшов у склад самодостатньої громади, зберігає існуючі територіальні межі, а керівництво таким населеним пунктом здійснюватиме староста, який обирається на місцевих виборах. Староста формує громадський актив, з яким вирішує проблеми села на рівні новоутвореного адміністративно-територіального центру, де він входить у склад виконкому. По суті, в адміністративних центрах самодостатніх громад буде сформовано адміністрації, які матимуть дещо більші повноваження, якими сьогодні наділені районні ради та державні адміністрації. Держава залишить за собою лише контрольні функції, здійснення яких будуть займатися префектури.

Представників сільських громад цікавили також питання, що буде із землею, яка знаходиться у їхній власності, кому відійдуть резервні землі, що знаходяться за межами населеного пункту у випадку об'єднання, яка доля чекає Будинки культури та ліси, що колись були забрані від громад. Усі розуміли, що приватну власність в Україні ніхто не відміняв, а земля та лісові угіддя за логікою речей мали би увійти в межі новоутвореної адміністративно-територіальної одиниці, проте люди хотіли це почути від представників райдержадміністрації.

Та все ж найбільше питань стосувалося майбутньої долі шкіл, які сьогодні працюють у селах. Серед більшості освітян побутує хибна думка, що створення єдиної спроможної громади призведе до закриття у селах шкіл. Тому присутні на нараді чиновники вимушені були довго пояснювати директорам шкіл та представникам сільських громад, що адміністративно-територіальна реформа не має нічого спільного із шкільною реформою, яка покликана визначити майбутню долю усієї освітньої галузі України, а відтак і кількість шкіл у сільських населених пунктах. Ніхто шкіл по селах не закриватиме. Освіта працюватиме за трирівневим принципом, і, відповідно, ступінь школи, яка працюватиме у тому чи іншому населеному пункті, визначатиметься державою, виходячи із кількості дітей та якісних показників роботи педагогічного колективу школи.

У ході відвертої тригодинної розмови із уст представників сільських громад не пролунало жодного категоричного заперечення щодо можливого об'єднання сільських населених пунктів гірської зони в єдину територіальну громаду із центром у Східниці. Про можливість об'єднання громад навколо Східниці сільські голови та представники громад говорили обережно та виважено. Було очевидним, що більшість із них уже усвідомила, що адміністративно-територіальна реформа поклала на їхні плечі велику відповідальність. Адже мова йде про довготривалу перспективу розвитку не лише сільських населених пунктів гірської зони, а й усієї рекреаційної зони Карпат, яка, за оцінками спеціалістів, має усі шанси стати українською Швейцарією. А от чи стане – залежить від їхнього рішення.

Петро МАГУР.

• **Відгомін свята**

Вклонімось мамі до землі!

Хто вас, діти, міцно любить?
Хто вас ніжно так голубить?
Як ви хворі, цілі ночі
Не стуляє свої очі?
Найрідніша, наймиліша,
Всіх вона нас пестить, тішить,
Завжди скрізь буває з нами.
Відгадайте, хто це? МАМА.

«Слово «мама»… Вічне і неповторне, як світ. Скільки ніжності, тепла і любові таїть це слово. Материнська любов не знає зради, вона довічна, непідкупна, істинна. І де б ми не були, що б не робили, матуся завжди освітлює нам шлях своїм ніжним серцем, відданим своїй дитині. Вона завжди поруч – і в дні важкі, і в дні на щастя щедрі. Мама навчає нас жити за законами Любові і Правди, допомагає на складних дорогах, оберігає від біди».

Такими словами розпочалась літературно-музична вікторина, присвячена Дню матері «Вклонімося матері до землі», що відбулася в міській бібліотеці для дітей. Святково прибрана зала заясніла яскравими барвами української вишиванки, розквітла маками, ромашками, волошками, коли до неї увійшли учні 3-Б класу ЗОШ № 3 (класний керівник Ольга Лісович). Подивитися свято-подарунок прийшли матусі, бабусі, хресні мами, старші сестри та наставник юних «франківців» Наталя Харлан.

У цей святковий день діти підготували для своїх матерів багато приємних несподіванок та сюрпризів. Розпочали з літературної композиції «Рідній мамі подарую віршиків букет», далі діти пригадали прислів'я про маму, грали в ігри «Хто найніжніше слово своїй мамі скаже?» та «Як ви знаєте свою дитину?». Діти підготували матусям сюрприз – у класі разом з учителькою висадили у горщечки паростки кімнатної рослини молочай. На святі кожна мати отримала у подарунок бузкову гілочку, вазон, власний віршик про маму і травневий номер журналу «Колобочок», у якому надруковані авторські вірші про маму у добірці «У мамині очі дивлюся…» І стільки в цих віршах щирості, вдячності і любові, що матусі не змогли стримати сліз радості.

Ще одним подарунком до свята стали лялькові вистави «Друзі з біди визволять завжди» та «Впертий ослик», а виставка дитячих малюнків-портретів «Моя мама найкраща!» стала окрасою свята, ще одним приємним сюрпризом для любих матусь, адже діти вклали в ці малюнки всю любов своїх маленьких сердець.

Свято вдалося щирим, світлим, сповненим любові і вдячності найдорожчій людині для кожного з нас – нашій МАМІ!

Ірина КАРПІНЕЦЬ, бібліотекар МБД.

На знімку: завжди гамірно і весело від дитячих голосів у міській бібліотеці для дітей, як і цього дня під час вікторини присвяченої Дню Матері.

Подорож цікава, коли ми разом

Працівники соціального центру Місцевого Благодійного Фонду «Карітас-Борислав» недавно, з 12 по 15 травня, організували та провели літній табір для неповносправної молоді в Закарпатті, с. Яноші. У щоденну програму табору входили: спільні молитви, ранкова зарядка, розвиваючі ігри, конкурси та вікторини. Під час цього відпочинку неповносправна молодь оздоровлювалась, відвідуючи термальні води в с. Косино та м. Берегово. Також здійснили екскурсію до Мукачева, «Замок – паланою», побували у квітучій долині нарцисів, на оленячій та страусиній фермах. Для багатьох учасників табору це була можливість повторити і набути практичні соціально-побутові навики та вміння облаштування у місці проживання, провести час у спілкуванні з друзями та новими людьми, відпочити, відчути себе самостійними, відповідальними та потрібними. Адже не кожен з батьків, які виховують неповносправну дитину, має фінансову можливість забезпечити їм літній відпочинок та оздоровлення.

Поїздка в Закарпаття стала для всіх приємною та незабутньою подорожжю. Такий відпочинок сприяє адаптації неповносправної молоді у суспільстві, розширенню світогляду, підвищенню їхньої самооцінки та покращенню морального і духовного стану.

Батьки та молодь щиро вдячні всім, хто долучився до організації цього відпочинку, а саме: Міжнародному Благодійному Фондові «Карітас України», німецькому Фондові Реновабіс та працівникам Місцевого Благодійного Фонду «Карітас-Борислав».

Іванна БІЛИНСЬКА, керівник центру для неповносправної молоді.

На фото: мешканці Борислава учасники поїздки на Закарпаття.

ДОПОМОГА ВОЇНАМ АТО

Минулої середи на подвір'ї церкви Покрови Пресвятої Богородиці (УПЦ Московського Патріархату) було освячено і передано на потреби нашим воїнам, які відстоюють незалежність України у боях з московськими агресорами на Донеччині, належно відремонтований мікроавтобус . Це справді гідний і промовистий невеличкий вклад церковної громади у всенародну справу підтримки наших воїнів у боротьбі з новітнім окупантом.

На знімку: дарунок церковної громади приймає представник 37-го окремого Запорізького батальйону Збройних Сил України.

Світлина Ігоря ЮРИНЦЯ.

Повернення Володимира Івасюка

Відбулася презентація книжки заслуженого журналіста України, лауреата літературної премії ім. В. Стефаника, голови Верховинського райоб'єднання ВУГ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Василя Нагірняка «Орфей Собору Нації».

36 років тому, 22 травня 1979 року, Україна прощалася з Володимиром Івасюком. Вона ховала його на Личаківському кладовищі у Львові. Саме від цієї дати ведеться розповідь про життя і творчість Орфея нації. А ось що розповів у інтерв'ю про свою працю над книжкою автор Василь Нагірняк:

22 травня 1979 року плакав і ридав увесь Львів. У терновому вінку мелодій гуділи дзвони. Ховали Володимира Івасюка. Домовину влада заборонила відкривати – щоб люди не побачили на тілі українського мученика кривавого «почерку» кадебістських звірів – розтрощені пальці, випалені очі, понівечене тіло, на вантажівку, прибрану барвистим гуцульським килимом і встелену квітами. Пролунало тисячоголосся народу «На рамена! Нести! На рамена!». Студенти консерваторії піднімають домовину – розбурхане море пливе вулицями зажуреного Львова до місця вічного спочинку великого українця – до Личаківського цвинтаря. Попереду траурної процесії йде донька відомого львівського художника Володимира Патика – смілива дівчина Оксана – з портретом Володі у миртовому вінку. За нею, умиваючись сльозами, – Левко Дутківський і Назарій Яремчук: вони несуть вінок білих троянд від Софії Ротару. «На похороні Володимира Івасюка була моя мати (каже Василь Нагірняк). Вона розповідала, що, незважаючи на категоричну заборону, залякування влади не їхати до Львова, – провести композитора в останню путь прибула вся Україна. Сміливців, відчайдухів, справжніх патріотів-українців уже було не залякати». Того дня – 22 травня 1979 року – народжувалася нова Соборна Україна. У такий же день, більше ста років тому, український люд також сходив на гору – на високу Чернечу гору – з Тарасовою домовиною, з прахом Кобзаря, що його привезли до Канева із Петербурга на перепоховання. Кобзар бачив із Чернечої гори ту велелюдну процесію у Львові, яка пливла за тілом Орфея Собору Нації – Кобзаря української пісні та музики Володимира Івасюка. Такого велелюддя Львів не бачив із листопадового дня 1944 року. Тоді ховали слугу Божого Митрополита Андрея Шептицького. Похорон перетворився на народне віче, віче-реквієм, віче-пам'ять, віче-протест супроти душогубів – кадебістської і партійної кліки. Ступив крок уперед Ростислав Братунь і зробив перший постріл словом у вбивць Івасюка. Його відгородили від Спілки письменників, позбавили посади, безсоромно витурили на вулицю. Цілих десять років цькували творчу особистість радянські ідеологи, урешті-решт вчинили замах на поета в Києві. «А Україна таки буде вільною!» – сміливо промовив поет-борець в очі самому Генсеку партії Михайлу Горбачову…

У травневий вінок композитора вплітав гірку поезію збанованих квітів пам'яті ще один львівський поет Роман Кудлик. То вже говорив бунтівний дух нової доби українців. а професор Львівської консерваторії, поляк за національністю, Лешек Мазепа нарік свого студента Володимира Івасюка будителем національної свідомості українців. Тихо забриніла пісня «Чуєш, брате мій», яку заспівав увесь Личаків. Раптом хтось із велелюдя вигукнув: «Усіх нас не перевішаєте! Усіх не переб'єте!». А потім з української душі вирвалася й полетіла аж до неба Тарасова пісня «Думи мої». З обкладинки книжки дивиться вродливий буковинський легінь із блакитними, як погідне Карпатське небо, добрими і ніжними очима. Довкола нього – ноти, мальви, гори, – у високих Карпатських горах Володя червону руту таки віднайшов?

– Чи маю я право сказати власне слово про Володимира Іасюка? Так, маю, – каже пан Василь, – бо мені є про що розповісти – біль душі лягає на папір із глибини першоджерел української думки, із філософії монологів батька з сином, які я передаю філософією власної душі. Чи моє слово загоїть кровоточиві рани української правди, рідних сестер композитора, стражденної Івасюкової родини? А чи обпече вогнем іще живих Володиних убивць, яких Господь тримає на білому світі дотепер? Настав час повертати Україні українську душу Орфей, його пісню, його музику, його струни, бо в них – золото і кришталь духу предків, бо в них – солодкі риси кожного новонародженого дня і терпкі сльози вимордуваної зайдами історії».

Книга «Орфей Собору Нації» – це художньо-публіцистичне видання про життя і пісенну діяльність Володимира Івасюка, який подарував світові безцінні шедеври – «Червону руту», «Водограй», «Я піду в далекі гори» і ще більше сотні пісень, інструментальні твори. Узявши книжку до рук, ви полинете у Володине дитинство, юність, молодість. Дізнаєтесь про те, як народжувалися Івасюкові пісні, як він любив Гуцульщину, Карпати, рідну Україну, як його музика звучала на всіх континентах. Володю не любили у Спілці композиторів, його не пускали у музичний світ «забронзовілі» композитори. Його намагалися примусити до співпраці з органами КДБ, змушували прославляти партію, кремлівських вождів, писати російською, створювати музику на хвалебні оди московських поетів. Та композитор України не зрадив. Тоді у Кремлі московські та зрусифіковані українські кадебістські генерали винесли смертний вирок Івасюкові. Досі смерть композитора була загадкою. «Я відкриваю правду на цю жахливу приховану таємницю, – каже автор. – Що б хотілося сказати читачам? На вівтар Собору Української Нації Володимир Івасюк приніс пісню, напоєну з живого джерела і викресану з народного нурту предків. Вона – незнищенна, соборною правдою на світ приведена соборною правдою, на вершині Карпат освячена – червоною рутою на всю Україну засяяла». За українську пісню вороги розіп'яли композитора на хресті. Але світло Орфея осінило кожну українську хату, кожну родину, аби зерна правди і волі у кожному українському серці освятилися – на золоте, соборне жниво.

Володимир Івасюк безсмертний, як і вічна його «Червона рута». Він зробив більше: воскресив славу української пісні, став духовним предтечею незалежності України.

Цьогоріч минає 45 років від часу створення «Червоної рути», яка квітне, не відцвітає, як і невмирущою є творчість Володимира Івасюка.

Ольга ШВЕД,
голова Спілки
пенсіонерів Борислава.

Зайвих нарахувань електро- та газопостачальники не роблять

Підвищення цін на електроенергію та газ викликали у мешканців міста чимало запитань. Суть у тому, що показники газового та електричного лічильників контролери, як правило, знімають у 20-х числах місяця. Як відомо, вартість природного газу та електроенергії збільшилася із 1 квітня, тому людей турбує, чи не ляже різниця у тарифах додатковим тягарем на їхні плечі. Мешканців Борислава та смт. Східниці цікавить, яким чином буде обліковуватися кількість спожитого газу та електроенергії, яка була витрачена за 5, 7 чи 10 останніх днів березня, тобто з 20 до 31 число, коли контролери уже зняли показники лічильників.

Саме із таким запитанням ГО «Антикорупційно-люстраційна колегія м. Борислава» звернулася до начальника Дрогобицької філії газового господарства п. Фінька П. І. та начальника Бориславського РЕМ Косара Ю. Р.

У роз'ясненнях, що надійшли із регіональної газової компанії «Львівгаз», зазначено, що «відповідно до вимог п.17 Правил надання населенню послуг з газопостачання, затвердженими Постановою Кабінету Міністрів України № 2246 від 09.12. 1999 р. зі змінами – розрахунковим періодом для визначення розміру оплати послуг із газопостачання – є календарний місяць.

Зняття показів лічильників газу проводиться споживачем щомісяця станом на перше число місяця, що настає за розрахунковим. Газопостачальна організація має право контролювати правильність зняття показань.

З метою вирішення питання правильності нарахування за фактично спожитий природний газ за березень 2015 року по окремих особових рахунках споживачів мешканці м. Борислава мають право безпосередньо звернутися з письмовою заявою у Дрогобицьке УЕГГ ПАТ «Львівгаз».

Для уникнення непорозумінь у подальшому рекомендуємо мешканцям м. Борислава повідомляти фактичні дані про спожитий природний газ у Бориславську районну службу газопостачання Дрогобицького УЕГГ ПАТ «Львівгаз» у кінці кожного місяця (30-31 числа) або по телефону, який вказано у рахунку-квитанції за газ, та забезпечувати доступ працівнику товариства для контрольного зняття показів газового лічильника».

Щодо оплати за електроенергію, то у роз'ясненнях начальника Бориславського ВЕП, які отримала «АКЛК м. Борислава», говориться, що «у зв'язку із запровадженням з 01. 02. 2011 р. диференційованих, в залежності від обсягів споживання тарифів на електроенергію для населення, запроваджено інший спосіб нарахування за спожиту електроенергію населенням, ніж був раніше. Рахунки за спожиту електроенергію виставляються чітко за календарний місяць по розрахункових показаннях приладу обліку (на початок і кінець місяця), які визначаються за середньодобовим обсягом споживання. При цьому, вихідними даними для цих розрахункових показників є фактичні контрольні показники приладу обліку, що зняті у споживача в попередньому та розрахунковому місяцях. Зняття показань приладів обліку електричної енергії згідно п. 21 ПКЕЕН здійснюється працівниками ПАТ «Львівобленерго». Крім цього споживач за своїм підписом може передати показники електролічильника безпосередньо у Бориславське ВЕП (м. Борислав, вул. Шевченка, 179, тел. 5-23-35).

Оскільки, станом на сьогоднішній день, тарифи на спожиту електричну енергію для населення диференційовані, в залежності від обсягу споживання на місяць, іншого раціональнішого способу нарахувань за спожиту електричну енергію населенням, за існуючої системи тарифів немає (крім щомісячного зйому показників приладу обліку в останній день місяця, що практично забезпечити одночасно у всіх споживачів не є можливим).

Вказаний спосіб нарахувань за спожиту електричну енергію населенням не суперечить вимогам ПКЕЕН та підтверджений листами НКРЕ. Зокрема, відповідно п. 20 ПКЕЕН, розрахунковим періодом для встановлення розміру оплати спожитої електричної енергії є календарний місяць. Розрахунки населення за спожиту електричну енергію здійснюються за діючими тарифами (цінами) для населення на підставі показань приладів обліку (гі. 19 ПКЕЕН).

Для розуміння цього способу нарахування наводимо приклад.

Показники приладу обліку, зняті контролером 20. 03. 2015 р., – 00500, попередній показник знятий 20. 02. 2015 р., – 00300. Відповідно розрахунковий показник на 01. 04. 2015 р. буде визначено згідно наведеного вище способу, по середньодобовому споживанню розрахунковим методом, а саме: 00500 + (00500 – 00300) / 28*11 = 00586, де 28 – кількість днів між 20. 03. 2015 р. та 20. 02. 2015 р., 11 – кількість днів між 20. 03. 2015 р. та 31. 03. 2015 р.

Слід зазначити, що згідно п. 30 та 33 ПКЕЕН, якщо доступ до приладу обліку неможливий (або з інших причин показник приладу обліку енергопостачальником не був знятий), представник енергопостачальника виписує платіжний документ на підставі даних про фактичне споживання електричної енергії за попередній період, про що робиться відповідна позначка в особовому рахунку споживача. Величина середньомісячного споживання електроенергії визначається за попередні 12 місяців, або за фактичний період споживання, якщо він менший 12-и місяців, і в платіжному документі зазначається, що розрахунок проведений по-середньому.

Доводимо до Вашого відома, що відповідно до п. 29 ПКЕЕН, у разі виявлення в платіжному документі помилкових показників приладу обліку споживач зобов'язаний повідомити про це енергопостачальника. Представник енергопостачальника повинен протягом 5-и днів від дня подання заяви перевірити рахунок, а в разі потреби протягом 20-и днів перевірити прилад обліку та повідомити споживача про результати перевірки. Тобто, в разі неправильного нарахування в наведений спосіб, з тих чи інших причин, рахунок буде коригуватися в разі звернення споживача з таким питанням до Бориславського ВЕП ПАТ «Львівобленерго».

«АКЛК м. Борислава» пропонує споживачам електроенергії та природного газу, з метою уникнення непорозумінь, у кінці кожного місяця повідомляти фактичні дані про спожиті енергоресурси телефоном або письмово із особистим підписом абонентські відділи енергопостачальних організацій.

Окрім того, вважаємо за необхідне повідомити шановну громаду м. Борислава та смт. Східниці, що «АКЛК м. Борислава» і далі працюватиме над питаннями, пов'язаними із життєзабезпеченням міста. Про роботу, яка була виконана, в одній публікації розповісти неможливо, тому відзвітуємо перед громадою по місцевому радіо, як тільки буде відновлено трансляцію передач радіоредакції «Слово».

Микола КОВАЛИК,
голова «АКЛК
м. Борислава».

Ставки орендної плати за землю з першого січня будуть змінені

Минулої п'ятниці відбулися громадські слухання. Обговорювали визначення ставок орендної плати за землю для суб'єктів господарської діяльності, які здійснюють цю діяльність на території нашого міста. Правда, великого зацікавлення серед громади тема зібрання не мала, якщо судити за кількістю присутніх у залі засідань. Результати слухань, одразу після їх закінчення, ми попросили прокоментувати секретаря міської ради Ігоря Яворського.

– Слухання відбулися. Були присутні, як ви бачили, кілька представників громадськості, які мали можливість внести свої пропозиції щодо змін у ту чи іншу сторону. Це означає, що коли ці рішення будуть затверджені на сесії міської ради, то з першого січня 2016 року суб'єкти господарської діяльності будуть сплачувати за оренду землі вже згідно ставок, які пропонуємо зараз на затвердження сесією міської ради. Не має значення, зареєстровано підприємство у Бориславі чи за межами міста, але якщо земельну ділянку орендує на території Борислава, він буде сплачувати згідно оцих ставок. Там є чітка градація, де все розписано, згідно видів господарської діяльності.

– А що стало приводом для перегляду цих ставок орендної плати?

– Ці речі переглядати періодично вимагає закон і власне це входить у повноваження міської ради. Свого часу ми прийняли рішення ради, згідно якого суб'єкти господарювання, що були зареєстровані в місті, платили по три відсотки, ті ж, що за його межами, – по дванадцять відсотків. Антимонопольний комітет оскаржив це рішення, визнавши його таким, що суперечить чинному законодавству, бо порушилося конкурентне середовище, тобто, ми ставили в нерівні умови суб'єктів господарювання. Законодавство стверджує, що можуть бути різні ставки для різних видів діяльності, але для одного виду господарської діяльності оплата за оренду для всіх має бути однакова, незалежно від місця реєстрації. Мета ж цього перегляду одна – наповнення бюджету міста. Адже знаєте, що орендна плата за користування землею повністю зараховується до місцевого бюджету.

Підготував
Ігор ЮРИНЕЦЬ.

Основні положення проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування та єдиних принципів нарахування пенсій»

Кабінет Міністрів України схвалив проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування та єдиних принципів нарахування пенсій» і вніс його на розгляд Верховної Ради України (зареєстровано 30. 04. 2015 за № 2767).

Законопроект передбачає нову систему пенсійного забезпечення українців, за якої пенсії будуть фінансуватися з трьох джерел – солідарного, накопичувального і недержавного рівнів.

Призначення всіх видів пенсій буде здійснюватися за нормами єдиного закону, будуть скасовані спеціальні пенсії (крім пенсій для військовослужбовців). Тобто, з 1 січня 2016 року пенсія державним службовцям, працівникам органів місцевого самоврядування, податківцям, митникам, прокурорам, суддям та науковим і науково-технічним працівникам буде призначатися на загальних підставах.

Пропонується з 1 січня 2016 року запровадити накопичувальну професійну пенсійну програму для осіб, яким виповнилося не більше 35 років, та які зайняті на:

– роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком № 2, на міському пасажирському транспорті, в локомотивних бригадах та ін.;

– посадах, що дають право на призначення пенсії за вислугу років.

Незалежно від віку учасниками цієї програми будуть особи, зайняті на посадах державних службовців, працівників органів місцевого самоврядування, податківців, митників, прокурорів, суддів та наукових і науково-технічних працівників.

Джерелом фінансування пенсійних виплат із накопичувальної професійної пенсійної програми для вказаних категорій осіб стануть підвищені розміри страхового внеску, які сплачуватимуться:

– роботодавцем на користь працівників, зайнятих на:

– роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України – у розмірі 15 відсотків (вихід на пенсію на 10 років раніше);

– на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України – у розмірі 7 відсотків (вихід на пенсію на 5 років раніше);

– на роботах та посадах, що дають право на призначення пенсії на інших пільгових умовах та за вислугу років, у розмірі від 4 до 6,2 відсотків;

– працівником – державними службовцями та прирівненими до них особами, а також прокурорами, суддями та науковими і науково-технічними працівниками у розмірі 2,5 відсотка.

Підвищений розмір внеску спрямовуватиметься до Накопичувального пенсійного фонду з метою інвестування залучених коштів в економіку держави.

З 1 січня 2017 року передбачається запровадити другий рівень системи пенсійного забезпечення.

Учасниками накопичувальної системи пенсійного страхування будуть особи, яким на вказану дату виповниться не більше 35 років. Поряд з цим, застрахованим особам, яким станом на 1 січня 2017 р. виповниться не більше 55 років, надається право добровільно прийняти рішення щодо участі у накопичувальній системі пенсійного страхування.

Розмір внеску у перший рік становитиме 2 відсотка та щороку збільшуватиметься на один відсоток, до досягнення 7-и відсотків у 2022 році.

В міру збільшення розміру внеску для застрахованої особи, починаючи з 2018 року, відповідно зменшуватиметься розмір єдиного внеску для роботодавця, тобто відбудеться частковий перерозподіл сплати розміру єдиного внеску від роботодавця до працівника (по 1 відсотку щорічно), і вже у 2022 році ставка єдиного внеску для роботодавця буде зменшена на 5 відсотків.

Законопроектом пропонується звільнити солідарну систему від невластивих для неї виплат шляхом фінансування з Державного бюджету України:

– доплат до мінімального розміру пенсій (різниця між розміром пенсії виходячи із тривалості страхового стажу і заробітку та мінімальним розміром пенсійної виплати);

– пільгових пенсій та за вислугу років;

– втрат за працюючих інвалідів та підприємств УТОГ, УТОС;

– поліпшення матеріального стану інвалідів війни, учасників бойових дій.

Запровадження накопичувальної системи пенсійного страхування (накопичувальної професійної пенсійної програми) дасть можливість формувати заощадження, якими особа зможе скористатися до досягнення загального пенсійного віку у разі:

– наявності необхідної тривалості спеціального та страхового стажу роботи і досягнення певного віку;

– наявності необхідної вислуги років.

Також особа зможе скористатися власними накопиченнями після досягнення пенсійного віку, незалежно від умов виплати пенсії із солідарної системи.

Запровадження трирівневої системи пенсійного страхування дасть суспільству сигнал, що кожна людина має піклуватися про свою старість і отримати перспективу на достойну пенсію.

Н. ІНЖУВАТОВА,
начальник відділу пенсійного забезпечення управління Пенсійного фонду України в м. Бориславі Львівської області.

ВІТАЄМО!

Від щирого серця вітаю із днем народження, що його відсвяткував у ці травневі, по-літньому теплі дні депутат міської ради

Андрій Володимирович КІРЧЕЙ.

Шановний Андрію Володимировичу, дуже непросто бути депутатом, адже ця ділянка роботи потребує багато часу, наполегливої праці, відповідальності за доручену справу. Тож з нагоди Вашого свята бажаю Вам міцного здоров'я, любові, благополуччя, достатку, мудрості й натхнення у вирішенні депутатських питань, шани й поваги від людей, успіхів у роботі. Нехай кожен день наповнюється радістю, добром, щастям, а на душі завжди буде затишно та святково. Нехай Господь береже Вас на Вашому життєвому шляху та допомагає в усіх добрих починаннях. Мирного неба Вам над головою, довгих і щасливих літ життя та Господнього благословення і опіки Матінки Божої!

Хай доля намітить ще років багато.
Додасть Вам здоров'я міцного, добра,
Хай повниться ласкою рідная хата,
Багато в ній буде любові й тепла.

Володимир ФІРМАН,
Бориславський міський голова.

* * * * * * * *

У ці весняні дні святкуватиме свій ювілей від дня народження добра, щира, порядна людина – продавець ТТ торгової мережі «Гаманець»

Надія Станіславівна КОЦАЙ.

Ви, Надіє Станіславівно, – працьовита, безвідмовна, надійна. На роботі завжди акуратна, ввічлива, привітна до покупців, які приходять до магазину, відповідально виконуєте свою роботу. Ми раді Вас вітати із таким гарним святом і побажати Вам любові, добра, достатку, сонячного настрою на повсякдень, міцного здоров'я, щедрих ужинків на життєвому шляху, злагоди в сім'ї та родині і щоб праця завжди приносила лише задоволення. Нехай збудуться всі Ваші мрії та сподівання і хай у цьому допомагають Вам Господь і Діва Марія.

Кожен рік, що прийде ще в житті,
Хай принесе доробки золоті.
І щоб добра й душевного тепла
Ніяка буря з серця не змела.
Нехай у Вашому житті
Панують щастя, злагода, любов.
Ну а доля хай дарує
Приємні миті знову й знов.

З повагою колектив ВТК «Сяйво».

І Україна буде вільною

Розбурхана подихом свободи, вона і відроджується, і занепадає. Наша люба Україна, за свободу якої пролито ріки крові синів і дочок рідної землі, знову в небезпеці. А небезпека полягає в найсуттєвішому для нашого життя – в загрозі втратити незалежність. За неї наші батьки страждали у неосяжному Гулазі, у фашистській неволі. Не можна не згадати і про репресії проти України в СРСР у період та після Другої світової війни.

…Був похмурий холодний ранок 1948 року – і раптом під'їхало дві машини озброєних енкаведистів. Вони по дзвінку зупинилися у Губичах коло будинку № 214, де саме наші славні хлопці з УПА сіли до вечері у господаря В. Фірмана. Але зрадник встиг доповісти у КДБ. Саме у той час з роботи приїхав син Фірмана. Він якраз зійшов з поїзда. Зайшов у хату, та, ще добре не привітавшись, вийшов у коридор, щоб роздягнутися. І тут один з енкаведистів вистрілив із автомата, а другий взяв ще тепле тіло застріленого і кинув на машину. Отаке робили «визволителі». На другий день підпалили хату Фірманів. За що, питаєтьcя? За те, що наші хлопці-бандерівці воювали із совєтською бандою. Батька і маму Фірманів засудили на 25 років і вивезли до Сибіру, у Красноярський край. Так комуністично-сталінська ідеологія визволяла наших українців. Зараз я звертаюся до нашого народу: діймо організовано і спільно в ім'я нашої свободи, утвердження нашої держави, в ім'я розвитку України. Всі, які були в рядах ОУН, знали: «або здобудем Україну, або загинем у боротьбі за неї». І що ми бачимо тепер! Путін і його друг Янукович, який утік з України, далі посилають своїх солдатів на нас. А скільки вже наших загинуло? Але ми віримо, що Господь вислухає наші молитви і наша Україна буде вільною.

Станіслава ЛЕНЧУК,
мешканка мікрорайону Губичі.

«Атлант» здобув перемогу

16 травня у місті Бориславі відбувся міжобласний турнір із дзюдо, присвячений пам'яті загиблих за визволення України. У змаганнях взяли участь команди Ужгорода, Івано-Франківська, Львова, Іршави, Нового Роздолу, Золочева, Стебника, Миколаєва та Борислава. Близько 100 учасників приїхали помірятися силами до нашого міста.

На двох килимах проводились сутички юних, яким виповнилося 5 років, та досвідчених учасників змагань. У них взяли участь і вихованці ДЮСШ «Атлант». Відмінну боротьбу у своїх вагових категоріях показали Віталій Пелешок – ЗОШ № 3, Владислав Модін, Олександр Гадубяк – ЗОШ № 7, Макс Костик, Соломія Линів – ЗОШ № 1. Вони посіли перші місця. Красивими кидками закінчували свої сутички Олег Войтович та Сергій Пелешок – ЗОШ № 3, Олег Модін – ЗОШ № 7, Павло Кікіс – гімназія, Антон Мельников – ЗОШ № 1, Віталій Пенцарський – ОШ № 6, Вадим Мінів, Ростислав Линів – ЗОШ № 1, Сергій Яремко – вони стали другими. Треба відзначити зокрема хорошу боротьбу Миколи Костика, Олега Сенюти, Насті Ільницької, Володимира Пріцака. У загальнокомандній боротьбі команда ДЮСШ «Атлант» Борислава посіла перше місце, з чим ми її і вітаємо. Бажаємо юним дзюдоїстам здоров'я та успішних виступів на змаганнях різного рівня. Хочеться подякувати усім, хто не байдужий і підтримує боротьбу дзюдо у нашому місті.

Василь ШИМЧЕНКО,
тренер дзюдо КЗ ДЮСШ «Атлант».

ЩИРО ВДЯЧНА

Я дуже хочу вам розказати про чудову жінку, яка допомогла моїй сім'ї. Жила я дуже бідно. Працювала, не покладаючи рук, але раділа своїм діточкам. Мала двох дівчаток-близнючків, які дуже подібні між собою, і маленького, як ми казали, синочка Іванка. Чоловік поїхав на заробітки і там залишився. Знайшов собі іншу. Дуже тяжко нам було, але повиростали діти і здобули освіту. Вже й пора моїм дочкам і про заміжжя подумати, але ніхто із хлопців не траплявся. Вже було їм по 28 років. А син Іван почав прикладатися до чарки. Часто на своєму подвір'ї знаходила щось дивне: то цвяхи, перев'язані чорною ниткою, але не звертала на те уваги. І тут моя щось допоможе». І знайшла я п. Марію, яка нам дуже допомогла: дівчата мої повиходили заміж і вже мають своїх діточок, а син перестав випивати горілку, зараз працює і знайшов собі дівчину. Знаєте, моє життя тягнулося дуже довго, але я вам розповіла про найважливіше. І мій «дорогенький» чоловік, до речі, об'явився. Довго не хотіла прийняти його у сім'ю, але діти почали просити, щоб залишився з нами, все-таки це їхній батько. І я, скільки буду жити на світі, стільки дякуватиму пані Марії за те, що врятувала мою сім'ю. Велика дяка їй за це!

Контактний тел. 0671791991 – п. Олена.

ДО ВІДОМА МЕШКАНЦІВ!

ЕЛЕКТРООПАЛЕННЯ!

ЕКОНОМНО! ВИГІДНО! ДОСТУПНО!

ДЕШЕВШЕ ЗА ГАЗ!

Гарантія 5 років!
Термін служби 30 років!
Монтаж 1 день!

Тел.: 050-211-50-70, 098-76-86-932, сайт: www.hybrid1.com.ua.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

Державний акт на право власності на земельну ділянку по вул. Чорновола, 58 у смт. Східниці , виданий Управлінням земельних ресурсів м. Борислава 23 січня 2006 р., кадастровий номер земельної ділянки 461034540010080090 на ім'я ***БЕЧКАЛО Галина Володимирівна.***

МАЙСТЕРНЯ
http://mgb.pp.ua
Голубицьких
якісний пам'ятник з граніту
від 3500грн
м.Борислав вул.Тернавка, тел: (096) 229-82-39

З приводу розміщення оголошень у «Нафтовику Борислава» телефонуйте за номером 5-05-42.

Нам пора для України жить!

НАФТОВИК БОРИСЛАВА

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №452 **Індекс 61211**
Співзасновники: Бориславська міська рада і трудовий колектив редакції
Розрахунковий рахунок №26001060112705
У Бориславському відділенні ЗГРУ КБ Приват Банк, ЗКПО №02474009, МФО 325321
Головний редактор **Петро МАГУР.**

Погляди редакції можуть не співпадати з точкою зору наших авторів. Листування з читачами тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування та скорочення отриманих матеріалів.
Використання матеріалів тільки з письмового дозволу редакції.

Кожен дописувач особисто відповідає за достовірність опублікованого. Матеріали і фотознімки не рецензуємо і не повертаємо.

Обсяг 1 друкований аркуш.
Друк офсетний. Зам. № Тираж 2000.
Газету віддруковано у Дрогобицькій міській друкарні

ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ:
82300, м. Борислав, вул. Карпатська Брама, 14
naftovykboryslava@bigmir.net
editor@naftovyk.in.ua
Телефони:
5-23-54 – *головний редактор;*
5-05-30 – *журналісти;*
5-05-42 – *відділ передплати та реклами.*
Газета виходить у середу і п'ятницю.